

MISIONÁŘ MALOMOCNÝCH

LIKVIDACE LEPRY – Společenství pomocníků misijních leprosáří

Inzertní příloha Katolického týdeníku 9/2019

26. února – 4. března 2019

Bůh odměňuje štedrost

Jako farář v Praze-Strašnicích jsem obdivoval houževnatost a obětavost pana Jiřího Holého a jeho manželky, paní Sybily, kteří se snažili ze všech sil pomáhat nemocným lidem trpícím leprou. Vnímali to jako křesťanskou službu lásky a jako ono biblické: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25,40).

Sledoval jsem pozorně i to, jak důkladně a zodpovědně promýšlel, komu svou činnost předá. Rozhodl se svěřit své dílo pražskému arcibiskupovi, a to se nakonec ukázalo jako moudré. Dnes, když jsem přijal od svého biskupa úkol Likvidaci lepry doprovázet, žasnou, a to hned dvakrát. Za prvé je neuvěřitelné, co vše bylo již vykonáno: založení dvou nemocnic v Indii, podpora léčby lepry a tuberkulózy v Libérii nebo projekty na sociální rehabilitace v Jižní Americe. Za druhé mne naplňuje radostí skutečnost, že dary, kterých každým rokem přibývá a za celou dobu existence Likvidace lepry se jedná o stovky milionů korun, pocházejí většinou od vás, malých dárců. Kolik dobra svými dary konáte! Uvědomuji si, že se sice v médiích diskutuje nad tím, jak jsou lidé v naší vlasti uzavření a nepřejícní, ale já vidím něco jiného. Existuje celá řada lidí – a já věřím, že je to drtivá většina našich spoluobčanů –, kteří si uvědomují, že žijí v té části planety, kde je dostatek vody, jídla a zdravotní péče, a že jsou tedy dlužníky těch, kteří žijí v odlišných, často bídých podmínkách. Štedrost je krásná vlastnost, kterou Bůh odměňuje.

Děkuji vám a zároveň vyřizují vděčnost všech těch, kterým je pomoci v jejich nemoci právě díky vašemu daru.

P. JAN BALÍK,
prezident
Likvidace lepry

Učiňme lepru minulostí!

Neříkejte nikdy 'já', když mluvíte o sobě, a 'oni', když mluvíte o druhých; říkejte 'my'! Jediný prostředek, jak si zajistit štěstí, je myslet výhradně na štěstí druhého. (Raoul Follereau, zakladatel Světového dne pomoci malomocným)

Lepra neboli malomocenství je jedna z nejstarších chorob, které lidstvo provázejí. V Indii byly nalezeny kosterní pozůstatky starší více než 4 000 let. I tento objev nesl stopy pokročilého stádia malomocenství.

V roce 1873 vstupuje sv. Damian de Veuster na ostrov Molokai v Havajském souostroví, kde pečuje o nemocné leprou, a sám se touto nemocí později nakazí. V témže roce norský mikrobiolog Gerhard Armauer Hansen oznamuje světu ohromující novinu: lepru způsobuje bakterie!

Trvalo nám více než sto let, než jsme počátkem osmdesátých letech 20. století mohli zaznamenat další mil-

ník v historii lidstva: lepra je léčitelná! Díky kombinaci antibiotik dapsonu, rifampicinu a chlofaziminu je možné úspěšně zahubit bakterii a nakažené leprou vyléčit.

V současnosti (v roce 2019) již téměř osmatřicet let čekáme na další průlom v léčbě malomocenství, který stále nepřichází. Jsou prováděny klinické studie a proti lepře se vyvíjí očkovací látka, ale stále jsme velice daleko od chvíle, kdy budeme schopni zachraňovat lidské životy.

Dle statistik Světové zdravotnické organizace (WHO) se každým rokem leprou nakazí přibližně 220–250 000 lidí. Malomocenství je ale nemoc chudých. Je symbolem selhání společnosti v péči o ty nejubožejší. Proto víme, že se jedná pouze o ty šťastné, kterým byla poskytnuta léčba. Dle organizace ILEP (Federace organizací pomáhajících lidem nakažených leprou) může být počet nemocných a lidí ohrožených touto nemocí až 4krát vyšší. K tomu můžeme přičíst několik milionů lidí, kteří si nesou stopy malomocenství v podobě různých tě-

lesných postižení. Lepra s sebou nese stigma a diskriminaci nemocných. Člověk trpící malomocenstvím zažívá muka jak fyzická, tak především psychická, protože se musí vyrovnat nejen s projevy této nemoci, ale i s diskriminací ze strany svého okolí. Mnoho nemocných se setkalo nebo setkává s ústrky, šikanou nebo strachem, které pramení z neznalosti a ignorance.

Na otázku: „Jak vyléčit malomocenství?“ Odpovídám: „Je potřeba vyléčit vlastní duchovní malomocenství.“ Jakousi slepotu a nezájem o ty ostatní.

Sdělení dnešních dní by mělo být: Lepra je stále tady s námi. Je to nemoc, kterou je možné snadno diagnostikovat a vyléčit. Tím, že budeme společně pracovat na ukončení diskriminace a stigmat plynoucích z malomocenství, se dokážeme významně přiblížit k životu ve světě bez lepry!

LUBOMÍR HAJAS,
ředitel LL

Pořídili jsme ultrazvuk pro indickou nemocnici

V listopadu jsme se na vás, naše dárce a dobrodince, obrátili s prosbou o pomoc s pořízením nového ultrazvukového přístroje do indicko-české Nemocnice sv. Josefa v Bhilai Pahari.

Už na konci prosince jsme mohli P. Vijayovi poslat zprávu: Podařilo se nám to! Přístroj Doppler Ultrasound Systém E-CUBE 7 už slouží pacientům v „naší“ nemocnici při různých vyšetřeních. Velice vám děkujeme za podporu díla Likvidace lepry!

Likvidace lepry stála u zrodu Nemocnice sv. Josefa v indickém Bhilai Pahari. Tato nemocnice byla uvedena do plného provozu v roce 2006. Tehdy bylo cílem postarat se o místní farmáky, kteří trpí malomocenstvím a tuberkulózou. Během let nemocnice dále rostla a mezi místními získala

P. Vijay Bhat s novým ultrazvukem, který byl do Nemocnice sv. Josefa v Bhilai Pahari pořízen díky darům z Česka.

dobry ohlas – jednalo se o místo, kde byli přijímáni chudí, kteří si nemohli dovolit nákladné vyšetření ve městě.

V současnosti se nemocnice vedle péče o malomocné a léčby TBC zaměřuje i na gynekologická vyšetření (jed-

ná se o jedinou bezpečnou porodnici v okolí) a dále na léčbu malárie, horečky denge aj. (haj)

Rozšiřujeme pomoc lidem trpícím diskriminací

Likvidace lepry podporuje od roku 2014 projekt komunitní rehabilitace (CBR) v Kolumbii. Smyslem tohoto projektu je pomáhat lidem, kterým lepra vstoupila do života, opět nalézat své místo ve společnosti a bořit předsudky spojené s touto nemocí. V roce 2018 došlo ke sloučení tří projektů komunitní rehabilitace ve státech Kolumbie, Brazílie a Bolívie do jednoho. Ředitelem těchto nesmírně důležitých aktivit se stal Alberto Rivera, který dříve vedl projekt komunitní rehabilitace v Kolumbii. Ředitelství sídlí v Bogotě. Naše podpora tak míří k lidem z dalších dvou jihoamerických států.

Epidemie vředů buruli a lepry v Gantě

Námi podporovaná nemocnice v Gantě je jediné místo v celé Libérii, kde nemocní s leprou a vředy buruli dostanou odbornou lékařskou pomoc. Nemocnice se nachází na okraji města, které leží v těsné blízkosti hranic s Guineou.

Od začátku roku už v nemocnici vyhledalo pomoc 41 nemocných s leprou, kteří se nově nakazili. Lékařský personál hlásí i radikální zvýšení počtu lidí, kteří se nakazili vředy buruli. Jedná se navíc o agresivnější formu

Alberto Rivera na návštěvě v lazaretě v Agua de Dios, kde Likvidace lepry podporuje ševcovskou dílnu.

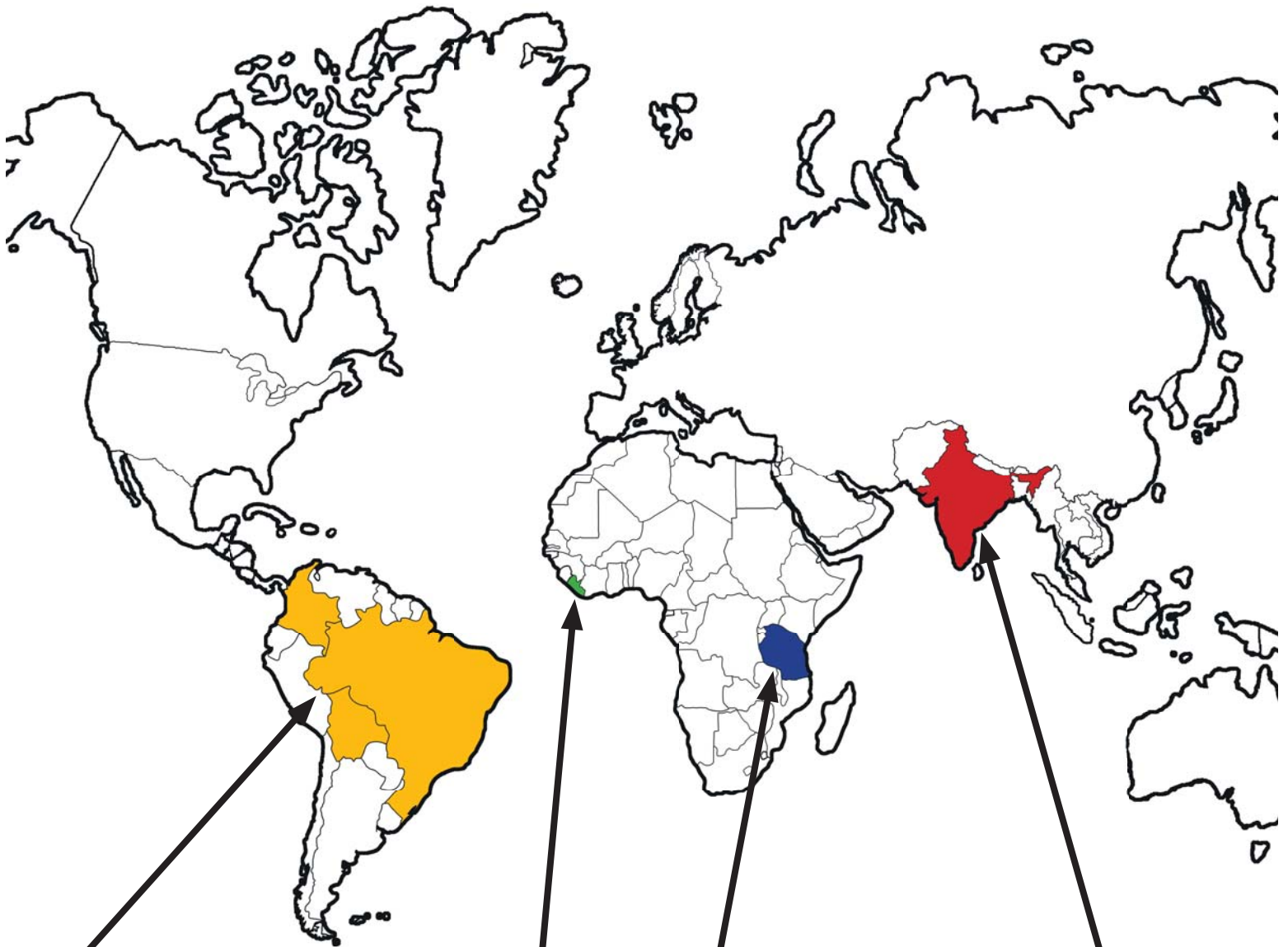
onemocnění, než s jakou se setkávali v minulých letech. Postupuje rychleji a zasahuje větší plochu tkání (nejčastěji dolní končetiny). Zdravotníci dokonce mluví o epidemii.

I proto LL podpořila pořízení nového vybavení pro lepší diagnostiku tohoto velice nebezpečného onemocnění. (haj)

Jsem zde, uprostřed svých drahých malomocných. Mají sice odporný vzhled, ale mají duše, které svou drahocennou krví vykoupil náš božský Spasitel.

sv. Damián de Veuster, Otec malomocných

Kde ve světě působíme?

V Jižní Americe je největší výzvou program Komunitní rehabilitace (CBR), jehož cílem je práce a doprovázení již vyléčených osob, kteří se potýkají s různými formami tělesného postižení nebo s psychickými problémy. Zároveň stále dochází k různým formám násilí na nemocných, tj. diskriminaci, šikaně, odepírání základních občanských práv a svobod.

LL v Kolumbii, Brazílii a Bolívii pomáhá lidem opět žít „svůj“ život.

V Libérii se ve městě Ganta nachází jediná nemocnice, kam mohou přicházet pacienti s leprou a vředy buruli. V zemi stále neexistuje národní program (NP) pro léčbu lepry a TBC a lidé trpícími malomocstvím jsou silně diskriminováni.

LL se rozhodla přijmout za své, vedle podpory nemocnice Ganta, i zavedení NP léčby a osvětu obyvatel.

V Tanzanii dlouhodobě podporujeme léčbu lepry a TBC v diecézní nemocnici Litembo.

V Indii podporujeme chod dvou indicko-českých nemocnic sv. Josefa v oblastech Midnapore a Jarkhand, obě místa se nacházejí v blízkosti města Kalkata.

To, co před lety začalo jako malé útočiště pro malomocné, se během let stalo místem naděje pro nemocné z blízkého i vzdáleného okolí.

Nejsvětější svátost je pro nás všechny skutečným stimulem zahrnout světové ambice.

sv. Damián de Veuster, Otec malomocných

Stávám se malomocným spolu s malomocnými, abych je všechny získal pro Ježíše Krista.

sv. Damián de Veuster, Otec malomocných

Mohou mě zavolat i uprostřed noci

Likvidace lepry je od roku 2014 hlavním podporovatelem nemocnice Ganta. Vrchní lékařkou je zde řeholní sestra Danie-la z kongregace Teresina Sisters. Jak se jí a celé komunitě sester zde žije?

Jak se vám tady pracuje?

Mám tuhle práci moc ráda, stejně tak pacienti. Proto jsem si vybrala tuhle profesi. Přesto to není vždycky snadné. Někdy se mi podaří lidem pomoci, jindy bohužel nedosáhnu cíle, který jsem si stanovila. Někdy je příliš pozdě, jindy léčba nezabírá tak, jak by měla. Někdy je jejich stav doslova kritický, přicházejí ve velmi rozvinutých stádiích nemoci. To se týká především nemocných tuberkulózou či vředy buruli. U lepry se nám naštěstí daří začínat s léčbou dříve. Všechny mám ale moc ráda a snažím se jim pomoci, jak jen umím.

Nakazí se během léčby i dalšími nemocemi?

Stává se to často. Jsou u nás například s tuberkulózou, ale při léčbě se nakazí i malárií. Jejich tělo je oslabené a hůře odolává dalším nemocem.

Léčíte i tyto další choroby?

Máme léky, takže je můžeme léčit a léčíme. Do sousední nemocnice, provozované metodisty, je posíláme především kvůli transplantacím kůže. To bohužel dělat neumíme. Transplantace používáme v případě velkých ran způsobených vředy buruli. Hojí se to pak mnohem lépe.

Pracujete v Libérii, ale pocházíte z Tanzanie, z opačné strany Afriky. Ze státu, který je mnohem rozvinutější než Libérie. Jaké to pro vás je? Zvykla jste si?

Nebudu vám lhát. Je to opravdu velmi rozdílné. Mluví se tu například také anglicky, ale přízvuk je hodně jiný. Často mám problém dobře porozumět místním lidem. Ale jsme misijní řád. Jsme připravené jít tam, kam budeme vyslány. A chceme mít rády ta místa, kde působíme.

Chybí vám tu něco?

Byla jsem zvyklá sledovat zprávy v televizi, ale tady to je kvůli slabému signálu a nestabilní elektřině velmi obtížné. Také možnosti kultury je tu mnohem méně než v Tanzanii. V hlavním městě by to bylo asi o něco lepší, ale tady jsme až u hranic.

Práce lékaře se podobá práci detektiva: musí zmapovat, kdy pacient zpozoroval příznaky nemoci a kde se mohl nakazit.

Kolik času trávíte v nemocnici?

Musím být k dispozici prakticky neustále. Z nemocnice odcházím většinou ve čtyři odpoledne, ale jakmile se něco děje nebo když například přivezou nového pacienta, musím se vrátit a zajistit, co je potřeba. Volají mi i uprostřed noci. Stav pacientů se může zhoršit velmi rychle.

Působíte tu v komunitě sester, je vás tu šest. Stačí to?

Předtím jsem byla v mnohem větším domě, kde žije i představená kongregace. Tam nás bylo mnohem víc, takže na takto malou komuni-

tu jsem si musela chvíli zvykat. Ale jsme rády, že tu můžeme být spolu.

V rámci řádu jste první komunitou mimo Tanzanii. Jaké máte další plány? Chcete v Libérii zakotvit na delší dobu?

Zatím ještě nevíme, záleží to na rozhodnutí představené. Přišly jsme sem na pozvání místního biskupa, místní církve je ráda, že tu jsme. Rády bychom tu časem vytvořily i školu, protože dobré vzdělání může místním lidem hodně pomoci. Dá jim to nové možnosti.

Jednou za tři roky vyráží každá sestra na tříměsíční prázdniny. Vás čekají letos. Už víte, jak je prožijete?

Musíme plánovat dost dopředu, takže už to vím. Nebude to jen odpočinek, součástí těchto prázdnin bývají i různé kurzy a duchovní cvičení. Moc se na to těším, už jsem opravdu vyčerpaná. Naplánovala jsem si i malou pout, protože tady je pro mě těžké pořádně meditovat. Část volna strávím v jednom našem duchovním centru v Tanzanii a čekají mě i návštěvy našich nemocnic, o které se staráme. Věřím, že se tam přiučím věcem, které tady pak budu moci využít.

(tok)

Tuto otevřenou ránu způsobily vředy buruli. Jde o velmi bolestivé onemocnění.

Vizte tedy, že Bůh nás nikdy neopouští. Důvěřujme Mu vždy ve věcech časných i ve věcech duchovních.

sv. Damián de Veuster,
Otec malomocných

Biskup Vokál: I malý skutek je viditelným dobrem

V době postní se až příliš často zdůrazňuje, čeho se člověk odříká. Trénovat se v sebezáporu je velmi prospěšné, ale méně už se připomíná to, že po tréninku by měl vždycky následovat skutečný závod. Pro křesťana je tréninkem odříkání a závodem jsou skutky lásky projevené druhým. Každý sebezápor nás má nakonec dovést k tomu, abychom se zapřeli nikoliv od něčeho, ale pro něco, lépe řečeno pro někoho. Cílem postu není jen dokázat si, že se bez něčeho obejdu, ale i to, že druhému dokážu něco dát.

Biskup Jan Vokál na návštěvě leprokolonie v Phulpahari, Indii.

Zvláštností křesťanské lásky je, že je ve světě patrná. Musíme přece být solí země a světlem světa. Lásky tedy není jen pocit, ale sestává z oběti pro druhé, ze skutků. Ve společnosti, která má všeho dostatek, tyto skutky nebývají tolik na očích. Skutečnost, že křesťané pomáhají nemocným, trpícím, vězňům či uprchlíkům, je považována za něco až samozřejmého. Jinak je tomu v chudých zemích, kde se i malý skutek projeví velmi viditelným dobrem. Měl jsem několik příležitostí si to uvědomit, když jsem tyto země navštívil, ať už s naší diecézní charitou či s jinými církevními organizacemi, mezi kterými byla i Likvidace lepry.

Záchrana mnoha životů

Před třemi lety jsem s tímto sdružením cestoval po východní Indii, kde jeho dárci podporují křesťanské nemocnice. Navštívili jsme tehdy i nemocnici státní – a jejich srovnání pro mě bylo nejnápadnějším zážitkem z celé cesty. I poměrně malý obnos, z něhož by v naší zemi nepřežila ani jedna ordinace, stačí celé východoindické nemocnici k tomu, aby mohla celý rok léčit pacienty na několika odděleních. Přesto se na to ve státním zdravotnictví nenajde dost prostředků. Když se pak v naší zemi několik desítek či stovek lidí složí, zachrání během jednoho roku mnoho životů a ule-

ví stovkám místních lidí od bolesti a strádání.

Procházel jsem tehdy také koloniemi, kde žijí lidé postižení leprou, o které si mnoho lidí v Evropě myslí, že už dávno vymizela. Navštívili jsme také slumy, kde lidé žijí přímo na ulici či pod železničním mostem bez jakýchkoli dokladů, natožpak příspěvků na živobytí a zdravotní péči. A v tomto světě bídy, hladu a bezútěšnosti najednou jako světla zářily křesťanské nemocnice, které pomáhají pacientům z darů českých věřících. Tehdy jsem si vzpomněl na známá Kristova slova z Janova evangelia: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.“ (Jan 13,35)

Láska, která by se neprojevovala konkrétními skutky, by nebyla láskou křesťanskou. Pán nám svou lásku projevuje tak, že k nám posílá svého Syna, který za nás umírá na kříži, dává nám

svůj život. A my jsme povoláni k tomu, abychom rovněž zdvihali ze země kříže a vydávali se s nimi na cestu. Křížů kolem nás leží tolik, že nikdy nemůžeme ospravedlnit svou nečinnost. Křesťané jsou povoláni do světa, v němž podstatná část lidí trpí nedostatkem, umírá na z našeho pohledu banální nemoci, trápí je samota a vyloučení. Využijme proto počínající postní dobu k tomu, abychom si vybrali oblast, ve které budeme konkrétními skutky prokazovat lásku, již prokazuje Pán nám. Teprve potom bude tato láska oboustranná.

Skutky lásky

Důležitou součástí postu je i modlitba. Přimlouvejme se v ní mimo jiné za ty, kteří ve stálém prokazování skutků lásky nalezli své povolání a vrhají se do mnohdy obtížných projektů, které však ve světě působí hodně dobra.

Sdružení Likvidace lepry nám na příklad připomíná, jakým omylem je obecně rozšířená domněnka, že malomocenství je dávno vymýcená nemoc. V těch částech světa, kde je obstarání i těch nejnepříjemnějších léků nejen nad možností jednotlivců, ale i celých obcí a regionů, je to stále choroba, která postižené navždy vyčlení ze společnosti. Nejen nemocní, ale i jejich potomci musejí žít ve zvláštních ghettech, kam by se zdraví lidé z okolí nikdy nevydali.

Když jsme těmito koloniemi procházeli, na první pohled vynikaly čistoty. Ulice byly uklizené a panoval v nich mnohem větší řád než v okolních obcích. Bylo patrné, že se o tyto lidi někdo stará. Z odstraněných a ponížených se díky pomoci z naší země stávají i v daleké Indii chtěni a milovaní.

Právě tak se projevuje křesťanská láska. Skládá se ze skutků a je ve světě patrná. Podle lásky se poznají Kristovi učedníci bez ohledu na to, v jaké části světa žijí, k jakému národu patří či kde měli to štěstí se narodit.

Pamatujme na to, rozhledněme se kolem sebe a vyberme si, kam v letošní postní době zaměříme svou pozornost. Volá nás k tomu sám Pán, jehož láska se na nás projevuje konkrétními skutky a vede nás k tomu, abychom druhé milovali právě tak.

Biskup JAN VOKÁL

Moje práce bez modlitby by byla neudržitelná. Ale s mým Pánem po mém boku můžu být vždycky spokojen.
sv. Damián de Veuster, Otec malomocných

Co je pro mě křesťanská solidarita?

I ti, kteří žijí v naprosté chudobě, se pokoušejí dát svému životu smysl a být užiteční. Dívka v kalkatském slumu zpracovává kůži pro další výrobky.

„Cesta křesťanů ať je cestou prožívané solidarity s nejmenšími. Nouze druhých ať křesťané vnímají jako své vlastní.“ Takovým způsobem vnímal solidaritu svatý papež Jan XXIII. Důvodem mu bylo milosrdenství Boží, které vybízí člověka k pozornosti k chudým, slabým a ukřivděným. Sám Ježíš šel touto cestou solidarity, milosrdenství a pokoje.

Co znamená „být solidární“? Ve slovníku nalezneme desítky pojmů popisujících tuto skutečnost. „Solidus“ je latinské slovo pro zlatou minci. Tedy pro něco hodnotného, pevného, spolehlivého. Sloveso „solidare“ znamená upevnit. Apoštol Petr jej používá ve svém listu, když říká: „A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ.“

Co znamená být solidární v naší společnosti? Není solidarita heslo, za které se toho hodně schová? Třeba i dosažení a prosazení svých vlastních zájmů? Nebo jde o takový přístup k člověku, který chce dosáhnout něčeho dobrého? Více spravedlnosti, více podpory slabým, více

kvality života pro nuzné a znevýhodněné?

Smíme počítat s Božím požehnáním

Jak chápeme solidaritu my? V Lukášově evangeliu radí apoštolové Ježíši, poté co si chtěli odpočinout a nemohli tak učinit kvůli lidem, kterým Ježíš kázal a které uzdravoval: „Propust zástup, ať jdou do okolních vesnic a dvorů opatřit si nocleh a něco k jídlu...“ To je rozumné, protože jsou na opuštěném místě. Ježíš jim však řekne: „Vy jim dejte jíst.“ A nechá si přinést to málo, co mají – pět chlebů a dvě ryby –, děkuje Bohu a podá apoštolům, aby to

rozdávali zástupu. To má stačit? Diví se všichni, kdo umějí počítat. To smíme umět. Ale také smíme počítat s Božím požehnáním, které dokáže uskutečnit i věci nevypočitatelné. Ne bez nás, bez našich darů, našeho podělení se, ale jistě s Boží nevyčísitelnou dobrotou. Proto se můžeme dělit s tím, co máme. Zkusíme Boží požehnání.

Poznat bratra a sestru

Žalm 82 vyzývá: „Dlouho ještě chcete soudit proti právu, stranit svévolníkům? Dopomozte nuznému a sirotkovi k právu, poníženému a chudému zjednejte spravedlnost, pomozte vyváznout nuznému ubožáku, svévolným ho vytrhněte z rukou!“ Solidarita zna-

mená také odvahu a nasazení. Nejenom soucit, ale také právo. Solidarita začíná tam, kde se s druhým setkáme a poznáme v něm Bohem milovaného bratra či sestru.

Chci být solidární. S ostatními křesťany chci neodvracet hlavu od bídy, do které se lidé dostali. Nezavírat uši a oči před těmi, kteří jsou ohroženi a nevyjdou bez pomoci druhých. Chci být solidární. Postavit se k nim a říct každému jednomu: nejsi sám. Nenecháme tě ve štychu. Jako lidé, kteří se chtějí učit od Ježíše, nemůžeme jinak. Nutí nás k tomu zkušenost Boží lásky a Bohem darovaná radost ze života.

P. DANIEL PETER
JANÁČEK OPræm.,
opat strahovský

Bez stálé přítomnosti našeho Božského Mistra bych nikdy nedokázal spojit svůj život se životem malomocných.

sv. Damián de Veuster, Otec malomocných

Proč pomáhat? Je to lék na blbou náladu

Proč podporujete Likvidaci lepry? Co vás na její činnosti zaujalo? Na to jsme se zeptali několika pravidelných dárců.

Kateřina Brichcínová, teoložka

Likvidaci lepry jsem poznala prostřednictvím pořadů Radia Proglas. Později jsem coby vyučující na Biskupském gymnáziu slyšela zajímavou přednášku o pozoruhodné činnosti této organizace, která mě oslovila.

Přiznám se, že do té doby jsem ani netušila, jakým je malomocenství ještě dnes problémem. Sama se pravděpodobně nevydám do postižených zemí, abych mohla nemocným pomáhat přímo. Obdivuji ovšem lidi, kteří to dělají a neváhají druhým dát sebe, nejenom jim poskytnout hmotnou pomoc. Mohu-li k této pomoci alespoň maličko přispívat, ráda to dělám a chápu to jako samozřejmé. Moji středoškolské studenty, kteří přednášku vyslechli spolu se mnou, to vnímají stejně a ve snaze pomoci jsou sympaticky kreativní.

Sr. Terézia Helena Vasilová CJ

Lepra je nemoc, kterou bych nepřála nikomu. Naopak, přála bych si, aby byla na celém světě zničena. Už Pán Ježíš uzdravoval mnohé postižené leprou. Všichni jsme

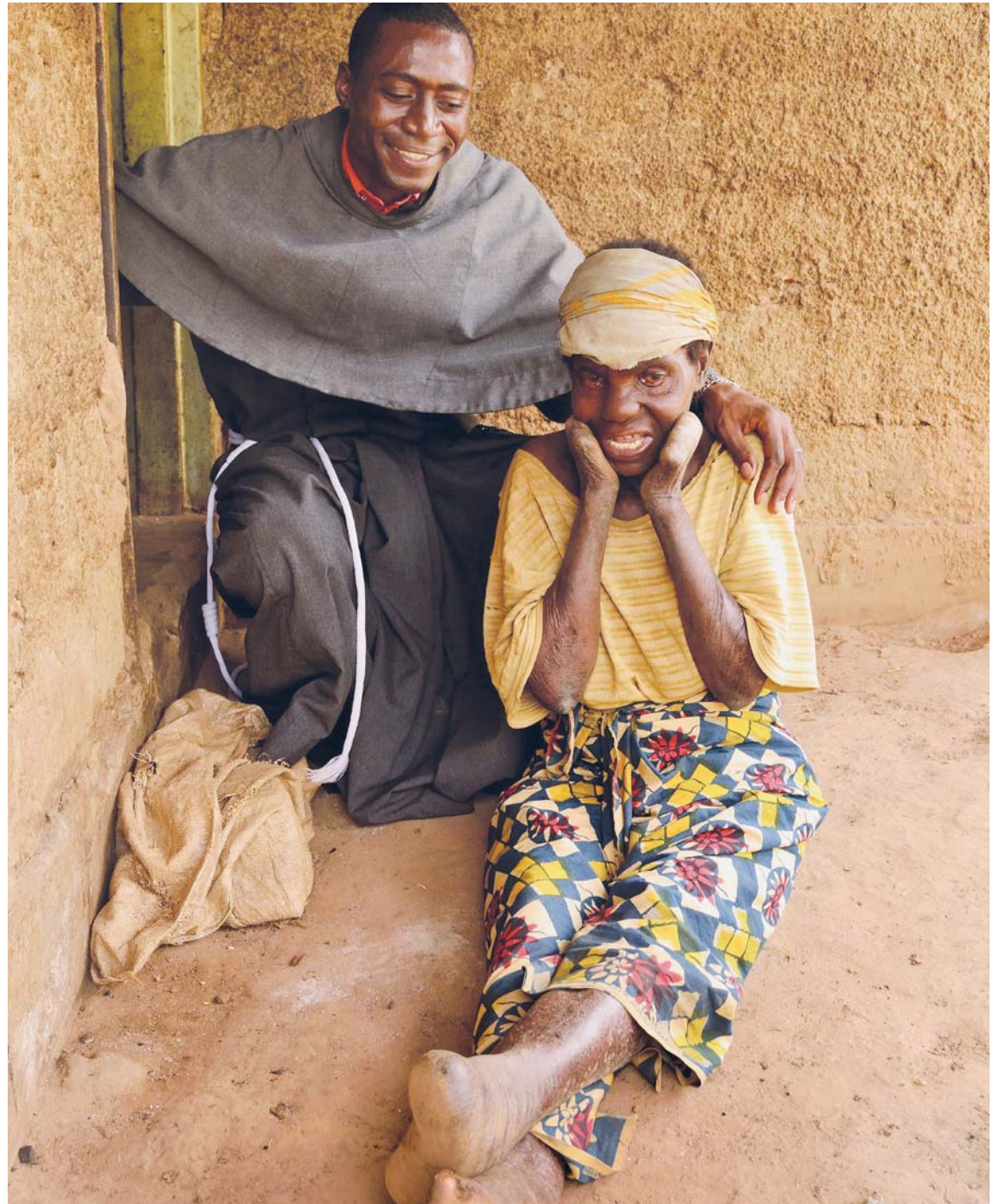
děti nebeského Otce a Pán Bůh chce, abychom všichni byli šťastní. Je povinností nás zdravých pomáhat těm, kteří jsou nemocní. Ať už leprou nebo jakoukoliv jinou nemocí.

Libor Svoboda, fotograf

Oslavilo mě číslo 1 400 korun. Jak rychle jsem schopný tuto částku vydělat, za co jsem ji schopný utratit – a tento údaj si porovnám s tím, že tato částka může někomu zachránit život před utrpením a nemocí lepry. Jakákoliv částka, kterou zhýčkaný Evropan přispívá, je vlastně uzdravujícím lékem pro samotného Evropana. Pomáhá uzdravovat velmi vážnou a nakažlivou chorobu věčné nespokojenosti a nepochopitelně blbě náladu. O penězích se říká různé věci, ale já

chápu peníze jako prostředek a jednu z nejsilnějších forem požehnání pro opravdu zbědované lidi. Ve vteřině můžeme v dnešní době přenést toto požehnání kamkoliv do světa. A my v Evropě máme velké možnosti si tyto peníze vydělat. Stačí jenom vyhrnout si rukávy, začít používat mozek a makat. A najednou zázračně mizí blbá nálada a přichází do našeho života posláním. Pomocť někomu radikálně změnit život k lepšímu.

Pro člověka trpícího leprou bývá jakýkoli kontakt a projev zájmu často tím největším darem.

P. Josef Šplíchal SDB

Papež Benedikt XVI. říká: „Každé ‚já‘ je voláním po ‚ty‘, abychom vytvořili ‚my‘.“ Někdy to sobecké já potlačí to Ty, takže těžko vytváříme společenství.

Lhostejnost je jistá forma lenosti. A lhostejnost je příznakem nelásky. Člověk není líný vůči tomu,

koho nebo co miluje. A my bychom neměli být lhostejní k bídě těch druhých.

Člověk přeci jenom rád vidí, když jeho úsilí má určité výsledky, a tady 200 korun stačí na to, aby se vyléčila nemoc v počátečním stádiu. Stačí si tak odříct například jednu návštěvu restaurace – sám jsem tam nebyl už několik let. Dvě stě korun není tak moc, a přitom to stačí na vyléčení nemocného. (kla)

Mým největším potěšením je sloužit Pánu skrze jeho ubohé děti, odvržené ostatními.

sv. Damián de Veuster, Otec malomocných

Už 27 let pomáháme zmírňovat bolest druhých

Likvidace lepry

- jsme křesťanská nezisková organizace, naším nadřazeným kontrolním orgánem je Arcibiskupství pražské
- snažíme se získávat finanční dary, kterými podporujeme léčbu lepry, tuberkulózy a vředů buruli
- šíříme osvětu proti diskriminaci nemocných a sociálnímu vyloučení
- pomáháme lidem v Indii, Libérii, Brazílii, Kolumbii, Bolívii a Tanzanii
- v našich projektech vždy spolupracujeme s místní církví či charitativními organizacemi
- naší prací je přispět k životu ve světě bez lepry a diskriminace nemocných

Luboš Hajas na návštěvě leprokolonie v Libérii: přivezl dětem nový fotbalový míč, který si přály.

Těšíme se na setkání s vámi:

- Ve vašem společenství
- Ve škole
- V kostele

Rádi uspořádáme přednášku i pro vás!

Dílo Likvidace lepry již více než 27 let pomáhá léčit a zmírňovat bolest lidí žijících v Indii, Africe a Jižní Americe. Malomocenství představuje i dnes utrpení pro mnoho nemocných, navíc je spojené se stigmatem vyloučení ze společnosti. Témata jako pomoc člověku v nouzi, rozvojová spolupráce, chudoba a kvalita života v rozvojových zemích jsou stále aktuální.

Kontaktujte nás na telefonním čísle 603 555 995 nebo e-mailové adrese: LL@lepra.cz.

Kdo je to malomocný?

... člověk trpící nemocí, kterou způsobuje bakterie lepry

Jaké jsou projevy této nemoci?

... bakterie lepry napadá nervová zakončení a může způsobovat slepotu, necitlivost, ztrátu motoriky a ovládní pohybového aparátu. Neléčení může způsobit otevřené rány (vředy) a nezvratné fyzické postižení.

Lidé trpící leproou jsou vystavováni diskriminaci, šikaně a depresím.

Je možné tuto nemoc léčit?

... ano, od roku 1981 existuje účinná kombinace antibiotik známá pod zkratkou MDT, která účinně léčí malomocenství.

Děkujeme vám!

Často se setkáváme s projevy díky a vděčnosti za to, co děláme. Za přinášení naděje těm „nejmenším“, těm na okraji společnosti. Vždy ale připomínáme, že ti praví hrdinové a zachránci jsou někde jinde – jste

to vy! Naši dárci a dobrodinci. My jsme pouze doručovateli, pošťáky, kteří pomáhají doručovat vaše dobré skutky milosrdenství na místo určení.

Pomozte jim žít!

Setkání přátel Likvidace lepry v Ústí nad Orlicí

Osmá Národní pouť přátel Likvidace lepry se uskuteční v sobotu 1. června 2019. Mše svatá, kterou bude celebrat pater Jan Balík, biskupský vikář pro diakonii a prezident LL, bude začínat ve 14:00 hodin.

Bližší informace budou zveřejněny během dubna.

Navštivte nás i u kostela sv. Josefa na Malé Straně

Každou středu je slavena mše svatá i za dobrodince a dílo LL od 17:00 hodin.

Co nejvíce komplikuje léčbu lepry?

... lepra patří mezi zanedbané tropické nemoci. Je to nemoc chudých a sociálně vyloučených, i když nakazit se může kdokoli. Léčbu komplikuje špatná dostupnost kvalitní lékařské péče a stigma, které malomocenství stále provází. To jsou důvody, proč pacienti začínají s léčbou pozdě, často až ve chvíli, kdy mají otevřené rány a nezvratná tělesná postižení.

K vymýcení lepry je nutná osvěta mezi zdravými a otevřené přijetí nemocných většinou společností. Jak nakažení, tak zdraví musejí pochopit, že být malomocným není zločin.

Naším cílem není jen vyléčit nemocného, ale uzdravit člověka!

Pouhých dvě stě korun dokáže zachránit lidský život!

- Léčba pacienta v raném stádiu malomocenství stojí přibližně 200 korun.
- Základní léčba pacienta s tuberkulózou stojí přibližně 1 400 korun
- Za 1 700 korun pořídíme protézu, která umožní pacientovi s leproou opět stát na vlastních nohou.

**Konto veřejné sbírky LL:
2900648127 / 2010**

Vaše dary mohou pomoci i vám! Rádi vám na každý dar vystavíme darovací smlouvu nebo potvrzení o daru, ten si tak můžete odečíst ze základu daně.

Život na ulici v Kalkatě.

Snímky v příloze Tomáš Kutil a archiv LL

Kontakty:

**Likvidace lepry,
Josefská 43/4
118 00 Praha 1 –
Malá Strana**

**IČ: 73635375
DIČ: CZ73635375
Telefonní číslo:
(+420) 222 514 201
nebo
(+420) 603 555 995
E-mail: LL@lepra.cz**

